

Hãy cùng chúng tôi tìm hiểu soạn bài: Chân, Tay, Tai, Mắt, Miệng lớp 6 chi tiết, ngắn gọn nhất được biên soạn từ đội ngũ chuyên gia giàu kinh nghiệm chia sẻ, miễn phí. Giúp các em học sinh tham khảo và chuẩn bị cho bài giảng sắp tới của mình. Nội dung chi tiết các em xem và tải tại đây.

I. KIẾN THỨC CƠ BẢN

1. Lập luận của cô Mắt, cậu Chân, cậu Tay, bác Tai xuất phát từ những biểu hiện bề ngoài: Mắt phải nhìn, Tay phải làm, Chân phải đi, Tai phải nghe... Tất cả dường như đều phải phục vụ cho Miệng, và theo họ - Miệng chỉ việc hưởng thụ, chẳng phải làm gì.

2. Truyện mượn các bộ phận của cơ thể người để nói chuyện con người. Có thể ví cơ thể người như một tổ chức, một cộng đồng,... mà Chân, Tay, Tai, Mắt, Miệng là những cá nhân trong tổ chức cộng đồng đó. Từ mối quan hệ này, truyện khuyên nhủ con người:

- Mỗi cá nhân không thể tồn tại nếu tách khỏi mối quan hệ mật thiết với cộng đồng. Mỗi cộng đồng đều có tổ chức, mỗi quan hệ liên đới chặt chẽ, tự quy định chức năng thích hợp.
- Sống trong cộng đồng, cần có tinh thần "mỗi người vì mọi người, mọi người vì mỗi người".

II. RÈN LUYỆN KĨ NĂNG

1. Bố cục:

- Đoạn 1 (từ đầu ... kéo nhau về): Chân, Tay, Tai, Mắt so bì, tỵ nạnh với lão Miệng.
- Đoạn 2 (tiếp ... họp nhau lại để bàn): Hậu quả của suy nghĩ, quyết định sai.
- Đoạn 3 (còn lại): Cách sửa chữa hậu quả.

2. Tóm tắt:

Cô Mắt, cậu Chân, cậu Tay và bác Tai vì ghen tị với lão Miệng chỉ ăn mà không làm gì cả nên bàn nhau để mặc lão Miệng, không cho lão ăn gì nữa. Mặc lão Miệng tha hồ ngạc nhiên, sừng sốt, sau khi thông báo cho lão Miệng biết, cả bọn kéo nhau ra về.

Một ngày, hai ngày, ba ngày... cả bọn đã thấy mệt mỏi rã rời. Không ai làm nổi việc gì nữa. Đến ngày thứ bảy thì không ai còn chịu nổi. Bác Tai là người nhận ra sai lầm đầu tiên, bèn nói rõ phải trái, rủ cả bọn đến xin lỗi lão Miệng và lại cho lão ăn như xưa. Ăn xong ai nấy đều khỏe trở lại. Chúng hiểu rằng lão Miệng tuy thể

nhưng cũng có công việc của lão, một công việc rất quan trọng, liên quan đến tính mạng của cả bọn.

Từ đó lão Miệng, cô Mắt, cậu Chân, cậu Tay và bác Tai lại sống hoà thuận, ai làm việc nấy, không ai còn ghen tị với ai nữa.

3. Lời kể:

Cần chú ý đến giọng thể hiện đặc điểm các nhân vật tùy theo lứa tuổi (căn cứ theo cách gọi: cô, bác, cậu, lão).

a) Lão Miệng già cả, chậm chạp, ít nói. Lần duy nhất lão nói là để bày tỏ sự ngạc nhiên khi thấy mọi người kéo đến nhà tuyên bố không cho lão ăn nữa.

b) Cô Mắt, cậu Chân, cậu Tay nhanh nhẩu nhưng còn trẻ người non dạ, nói năng vội vàng, hấp tấp, không suy xét kỹ.

c) Riêng bác Tai, giọng thể hiện ở hai lần khác nhau:

- Ban đầu, khi mới nghe chuyện và chưa suy xét kỹ, bác đã vội vàng a dua theo bọn trẻ: "Phải, phải... Bác sẽ đi với các cháu!".
- Khi cả bọn đói lả, sắp chết đến nơi, bác là người đầu tiên nhận ra vấn đề. Bác đã nói với cô Mắt, cậu Chân, cậu Tay bằng giọng đầy vẻ ân hận: "Chúng ta làm rồi các cháu ạ... các cháu có đi không?".

4. Nhắc lại định nghĩa truyện ngụ ngôn và tên gọi những truyện ngụ ngôn đã học.

- Về định nghĩa truyện ngụ ngôn (Xem trong bài Éch ngồi đáy giếng).
- Về tên các truyện ngụ ngôn đã học (Xem lại mục lục và tự thống kê).